

GLOSSARI

Les «Juventudes Libertarias» continuen essent víctimes dels esplais dels incontrolats. Els pasquins més estúpids, els cartells més ferotgement irresponsables, les embrutades de paret més denigrants per la dignitat humana, els emboscats segueixen prodigant-los emparant-se amb el nom i l'anagrama d'aquests joves anarquistes, tan ponderats i tan necessaris per la bona marxa de la revolució.

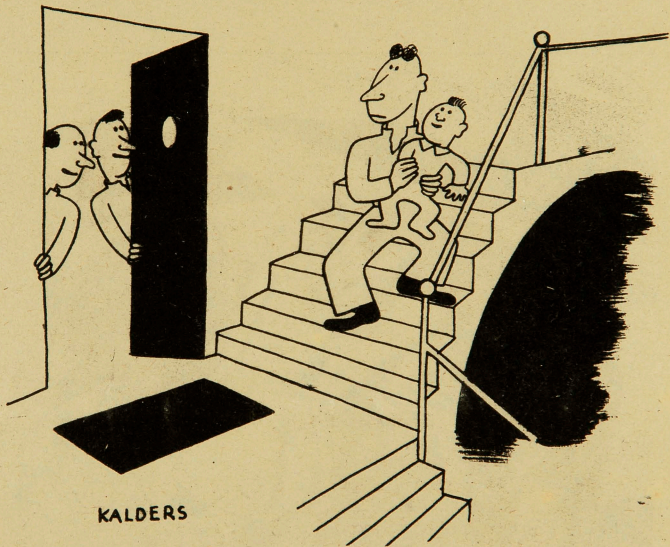
Algunes vegades, la F. I. J. L. ha desmentit allò que els altres deien en nom seu. Ara ja no ho fa, perquè tothom sap com són de fastigoses i d'inútils aquestes notes i contra-notes. I és que la gent ja veu d'una hora lluny que aquests joves que tot ho han sacrificat al servei del poble, no poden ésser els mateixos que ofenen la sensibilitat i el decòrum d'aquest poble. Ni caldria dir-ho.

Ara bé: aquest silenci, exponent d'una posició noble, enlairada molt per damunt de les mesquineses de la rera-guarda, és convenient? Nosaltres crelem francament que no. Bé és veritat que aquesta actitud serena de la F. I. J. L. diu molt al seu favor, però a la llarga acabaria perjudicant-la.

Al nostre entendre, cal que les «Juventudes» tallin de socarrel els maneijs dels incontrolats, desmentint les animalades que tracten d'atribuir-los, proclamant llur veritable condició de servidores de la revolució i del nou ordre social. D'aquesta manera, les animetes vils es veurien impossibilitades de vessar llur mala fe damunt la F. I. J. L. Perquè (cal dir-ho per vergonya dels inventors de la calúmbia) s'havia arribat a fer córrer que la F. I. J. L. esgrimia un pretès extremisme verbalista per estalviar-se el tràngol de portar la gent al front. Però aquesta és massa grossa. Tot el món sap que si tothom hagués complert amb el seu deure com les Joventuts Llibertàries, la guerra ja fa temps que estaria llesta.

No és pas que pretenquem donar lliçons a aquells qui ens en podrien donar a nosaltres. Però voldriem ajudar a deixar ben palès que, si hom calla i aguanta amb paciència, no és pas per feblesa ni per concomitància, sinó per gallardia espiritual.

GAELI

KALDERS

—Tot avui que puja i baixa del refugi. Li xiulen les orelles...

— Que no heu tornat el fusell, encara?
— No. Nosaltres el necessitem per guardar-hi el jolivert.